

บทที่ 3 ระเบียบวิธีการวิจัย

รูปแบบการวิจัย

การวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงบรรยาย (Descriptive Research)

ประชากร

ประชากรของการวิจัยมีจำนวนรวมทั้งสิ้น 406 คน ประกอบด้วย

- เกษตรกรทุกคน⁵ ที่ปฏิบัติงานในกลุ่มงานคุ้มครองผู้บริโภคและเกษตรสาธารณสุข สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดทุกแห่ง ในเขตภาคเหนือ จำนวน 17 แห่ง รวม 72 คน
- เกษตรกรหัวหน้ากลุ่มงานเกษตรกรรม และเกษตรกรที่ได้รับมอบหมายให้ปฏิบัติงานตามพระราชบัญญัติอาหาร พ.ศ. 2522 (แห่งละ 1 คน) ในโรงพยาบาลทั่วไปเฉพาะในอำเภอนอกเขตอำเภอเมืองที่ไม่มีโรงพยาบาลชุมชนตั้งอยู่ จำนวน 4 แห่ง รวม 8 คน
- เกษตรกรทุกคน⁵ ที่ปฏิบัติงานในฝ่ายเกษตรกรรมชุมชน โรงพยาบาลชุมชนทุกแห่ง ในเขตภาคเหนือ จำนวน 157 แห่ง รวม 326 คน

⁵ ถือว่าเกษตรกรทุกคนที่ปฏิบัติงานในสำนักงานสาธารณสุขจังหวัด และโรงพยาบาลชุมชน มีประสบการณ์การทำงานคุ้มครองผู้บริโภคด้านอาหาร ทั้งนี้ประสบการณ์ หมายถึงถึง เคยปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้อง แม้ไม่ได้เป็นผู้รับผิดชอบโดยตรงก็ตาม เช่น เคยตรวจร้านขายของชำ ตรวจสถานที่ผลิตอาหาร ทำงานด้านทะเบียนใบอนุญาต ทำกิจกรรมเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารด้านอาหาร เป็นวิทยากร ครูฝึก เกษตรกรที่เลี้ยง อาจารย์พิเศษ หรือกิจกรรมอื่นที่เกี่ยวข้องกับงานคุ้มครองผู้บริโภคด้านอาหาร เนื่องจากทุกคนได้ผ่านหลักสูตรการอบรมการเป็นพนักงานเจ้าหน้าที่ ซึ่งจัดโดยสำนักงานคณะกรรมการอาหารและยามาแล้วทั้งสิ้น สำหรับกลุ่มประชากรนี้ไม่นับรวมผู้ที่ลาศึกษาต่อ และลาเพื่อเข้ารับการฝึกทหารกองเกิน

ตัวแปรที่ศึกษา

ตัวแปรอิสระ คือ ประเภทของเกสซ์กรที่เป็นพนักงานเจ้าหน้าที่ตามพระราชบัญญัติอาหาร พ.ศ. 2522 ซึ่งแบ่งออกเป็น 2 ประเภทโดยใช้คะแนนที่ได้จากแบบวัดความสำเร็จในการปฏิบัติงานเป็นเกณฑ์ ได้แก่

ประเภทที่ 1 เกสซ์กรที่ประสบความสำเร็จสูง ในการปฏิบัติงานเป็นพนักงานเจ้าหน้าที่ตามพระราชบัญญัติอาหาร พ.ศ. 2522

ประเภทที่ 2 เกสซ์กรที่ประสบความสำเร็จต่ำ ในการปฏิบัติงานเป็นพนักงานเจ้าหน้าที่ตามพระราชบัญญัติอาหาร พ.ศ. 2522

ตัวแปรตาม คือ สมรรถนะที่จำเป็นสำหรับการปฏิบัติงานของเกสซ์กรที่เป็นพนักงานเจ้าหน้าที่ตามพระราชบัญญัติอาหาร พ.ศ. 2522 ประกอบด้วยคะแนนที่ได้จากแบบวัดระดับสมรรถนะที่จำเป็นและแบบทดสอบบุคลิกภาพ NEO-FFI

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ใช้เครื่องมือ 5 ชุด คือ

1. แบบสำรวจความคิดเห็นของพนักงานเจ้าหน้าที่ตามพระราชบัญญัติอาหาร พ.ศ. 2522 เกี่ยวกับหัวข้อความรู้ ทักษะ ความสามารถ และบุคลิกภาพ ที่พนักงานเจ้าหน้าที่ตามพระราชบัญญัติอาหาร พ.ศ. 2522 จำเป็นต้องมี แบบสำรวจนี้ผู้วิจัยสร้างขึ้นเองโดยดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

ขั้นที่ 1 ผู้วิจัยทำการวิเคราะห์งานในบทบาทหน้าที่ของพนักงานเจ้าหน้าที่ตามพระราชบัญญัติอาหาร พ.ศ. 2522 โดยศึกษาจากเอกสารต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งศึกษาจากงานที่ผู้วิจัยปฏิบัติอยู่ในบทบาทพนักงานเจ้าหน้าที่ตามพระราชบัญญัติอาหาร ในเขตจังหวัดน่าน เพื่อกำหนดหัวข้อสมรรถนะที่จำเป็นในการปฏิบัติงานของเกสซ์กรที่เป็นพนักงานเจ้าหน้าที่ตามพระราชบัญญัติอาหาร พ.ศ. 2522 ได้แก่ หัวข้อความรู้ ทักษะ ความสามารถ และบุคลิกภาพที่จำเป็น

ขั้นที่ 2 นำหัวข้อสมรรถนะที่จำเป็นจากขั้นที่ 1 ไปวิเคราะห์ร่วมกับพนักงานเจ้าหน้าที่ระดับจังหวัดใน 2 จังหวัดที่เหลือในเขต 9 ตอนบน ได้แก่ แพร่ และอุตรดิตถ์

ขั้นที่ 3 นำความคิดเห็นจากขั้นที่ 1 และ 2 มาสร้างแบบสำรวจความคิดเห็นของพนักงานเจ้าหน้าที่ตามพระราชบัญญัติอาหาร พ.ศ. 2522 เกี่ยวกับหัวข้อความรู้ ทักษะ ความสามารถ และบุคลิกภาพที่พนักงานเจ้าหน้าที่จำเป็นต้องมี แล้วนำไปให้ผู้เชี่ยวชาญในสาขาจิตวิทยา อุตสาหกรรมและองค์การตรวจสอบความถูกต้องของเนื้อหา

แบบสำรวจนี้สร้างขึ้นเพื่อใช้สำรวจความคิดเห็นของพนักงานเจ้าหน้าที่ตามพระราชบัญญัติอาหาร พ.ศ. 2522 ในการประชุมระดับภาคเหนือ จำนวน 30 คน และระดับประเทศ จำนวน 30 คน ในประเด็นความจำเป็นต้องมีสมรรถนะแต่ละรายการ เนื่องจากยังไม่มีเคยมีผู้ใดศึกษามาก่อน เพื่อเป็นข้อมูลเบื้องต้นที่จะนำไปสู่การสร้างแบบวัดสมรรถนะที่จำเป็นในงานวิจัยครั้งนี้ แบบสำรวจประกอบด้วย 43 ข้อ ซึ่งครอบคลุมสมรรถนะที่จำเป็น ดังนี้

หมวดความรู้	จำนวน 11 ข้อ
หมวดทักษะ	จำนวน 9 ข้อ
หมวดความสามารถ	จำนวน 10 ข้อ
หมวดคุณสมบัติอื่น ๆ (บุคลิกภาพ และอื่น ๆ)	จำนวน 13 ข้อ

ทั้งนี้ทุกหมวดจะมีคำถามปลายเปิดอยู่ด้วย เพื่อให้ผู้ตอบแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับสมรรถนะที่จำเป็น ต้องมีเพิ่มเติมจากที่ผู้วิจัยได้นำเสนอไว้ สำหรับคำตอบจะเป็นแบบให้เลือกตอบระหว่างไม่จำเป็นและจำเป็น ซึ่งแบ่งเป็น 3 ระดับ คือ จำเป็นมาก ปานกลาง และน้อย

การแปลผล กระทำโดยนำข้อมูลเกี่ยวกับจำนวนพนักงานเจ้าหน้าที่ที่แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับระดับความจำเป็นต้องมีสมรรถนะในแต่ละหัวข้อ มาคำนวณหาค่า Content Validity Ratio Percent (% CVR) ตามสูตรที่แสดงไว้ข้างล่างนี้ ซึ่งผู้วิจัยได้ดัดแปลงมาจากสูตรการคำนวณหา ค่า Content Validity Ratio (CVR) ของ Lawshe (1975 cited in Ford & Wroten, 1984) ซึ่งคิดขึ้น เพื่อใช้ในการประเมินความตรงตามเนื้อหา (content validity) ของข้อคำถามในแบบทดสอบ ทั้งนี้ผู้วิจัยได้กำหนดเกณฑ์ไว้ว่า หัวข้อสมรรถนะที่มีค่า % CVR ตั้งแต่ 70 ขึ้นไป ถือเป็นสมรรถนะที่จำเป็น

$$\text{Content Validity Ratio Percent} = \frac{N_e - N_n}{N_r} \times 100$$

เมื่อ N_e คือ จำนวนรวมของพนักงานเจ้าหน้าที่ที่แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับระดับความ จำเป็นต้องมีสมรรถนะในแต่ละหัวข้อ ในระดับ "จำเป็นมาก" และ "จำเป็นปานกลาง"

N_n คือ จำนวนรวมของพนักงานเจ้าหน้าที่ที่แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับระดับความ จำเป็นต้องมีสมรรถนะในแต่ละหัวข้อ ในระดับ "จำเป็นน้อย" และ "ไม่จำเป็น"

N_r คือ จำนวนพนักงานเจ้าหน้าที่ทั้งหมดที่ตอบแบบสำรวจความคิดเห็น เท่ากับ 60 คน

เหตุผลในการดัดแปลงสูตรการคำนวณค่า %CVR เนื่องจากผลการสำรวจพบว่าไม่มี ผู้ใดตอบว่าสมรรถนะในแต่ละหัวข้ออยู่ในระดับ "ไม่จำเป็น" ($N_n=0$) มีผลให้ %CVR ทุกข้อมีค่าเท่า กับ 100 จึงไม่สามารถจำแนกข้อที่มีระดับความจำเป็นต่ำ ๆ ออกได้ ดังนั้นผู้วิจัยจึงกำหนดเงื่อนไขใน

การคัดเลือกหัวข้อสมรรถนะที่จำเป็นใหม่ โดยกำหนดให้ค่า N_h หมายถึงผู้ตอบว่า "จำเป็นน้อย" ด้วย และ N_e หมายถึง จำนวนรวมของผู้ที่ตอบว่า "จำเป็นมาก" และ "จำเป็นปานกลาง" เท่านั้น

2. แบบสอบถามลักษณะทางประชากรของเภสัชกรที่เป็นพนักงานเจ้าหน้าที่ตามพระราชบัญญัติอาหาร พ.ศ. 2522 ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา ระดับตำแหน่ง สถานที่ปฏิบัติงาน การดำรงตำแหน่งหัวหน้ากลุ่มงานหรือหัวหน้าฝ่าย และประสบการณ์ในการทำงาน

3. แบบวัดสมรรถนะที่จำเป็นสำหรับเภสัชกรที่เป็นพนักงานเจ้าหน้าที่ตามพระราชบัญญัติอาหาร พ.ศ. 2522 เป็นแบบวัดที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น จากข้อมูลความคิดเห็นของพนักงานเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานที่ได้จากแบบสำรวจในข้อ 1 ซึ่งเป็นกลุ่มผู้เชี่ยวชาญในสายงานตรง และผ่านการตรวจสอบความตรงตามเนื้อหา (content validity) เรียบร้อยแล้ว กล่าวคือ เป็นหัวข้อสมรรถนะที่มีค่า % CVR ตั้งแต่ 70 ขึ้นไป ซึ่งถือเป็นหัวข้อสมรรถนะที่จำเป็น หลังจากนั้นนำไปให้ผู้เชี่ยวชาญในสาขาจิตวิทยาอุตสาหกรรมและองค์การตรวจสอบความตรงตามเนื้อหาอีกครั้งหนึ่ง แล้วจึงนำแบบวัดไปหาค่าความเที่ยง (reliability) โดยนำไปทดลองใช้กับเภสัชกรสำนักงานสาธารณสุขจังหวัดในเขตภาคกลาง ภาคตะวันออก และภาคตะวันตก จำนวน 41 คน พบว่าแบบวัดเกี่ยวกับสมรรถนะทั้งฉบับมีค่าความเที่ยง (α) เท่ากับ .97 โดยในประเด็นระดับความจำเป็นต้องมีสมรรถนะ มีค่าความเที่ยง (α) เท่ากับ .91, .88, .88 และ .91 สำหรับหมวดความรู้ ทักษะ ความสามารถ และบุคลิกภาพ ตามลำดับ และในประเด็นระดับสมรรถนะที่มีอยู่ มีค่าความเที่ยง (α) เท่ากับ .92, .94, .92 และ .93 สำหรับหมวดความรู้ ทักษะ ความสามารถ และบุคลิกภาพ ตามลำดับ ทั้งนี้เมื่อนำไปเก็บข้อมูลจริงกับกลุ่มประชากร จำนวน 312 คน พบว่าแบบวัดนี้มีค่าความเที่ยง (α) ในประเด็นระดับความจำเป็นต้องมีสมรรถนะเท่ากับ .89, .92, .91 และ .94 สำหรับหมวดความรู้ ทักษะ ความสามารถ และบุคลิกภาพ ตามลำดับ และในประเด็นระดับสมรรถนะที่มีอยู่ มีค่าความเที่ยง (α) เท่ากับ .93, .94, .94 และ .92 สำหรับหมวดความรู้ ทักษะ ความสามารถ และบุคลิกภาพ ตามลำดับ โดยแบบวัดทั้งฉบับมีค่าความเที่ยง (α) เท่ากับ .97 ซึ่งไม่แตกต่างจากค่าความเที่ยงที่ได้จากการทดลองใช้แบบวัดกับเภสัชกรในเขตภาคกลาง ภาคตะวันออก และภาคตะวันตก

แบบวัดนี้มีลักษณะให้ผู้ตอบประเมินตนเอง (self-rating) มีจำนวน 44 ข้อ โดยในแต่ละข้อจะถาม 2 ประเด็น คือ ระดับความจำเป็นต้องมีสมรรถนะ และระดับสมรรถนะที่ท่านมีอยู่ สมรรถนะแต่ละหมวดมีจำนวนข้อดังนี้

หมวดความรู้	จำนวน 12 ข้อ
หมวดทักษะ	จำนวน 10 ข้อ
หมวดความสามารถ	จำนวน 9 ข้อ
หมวดบุคลิกภาพ	จำนวน 13 ข้อ

สำหรับคำตอบจะมีลักษณะเป็นมาตราส่วนประเมินค่า 5 ระดับ โดยมีเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้

คำตอบเกี่ยวกับระดับความจำเป็นต้องมีสมรรถนะในแต่ละหัวข้อ

ถ้าตอบ จำเป็นต้องมีน้อยที่สุด (ประมาณร้อยละ 0-20)	ให้ 1 คะแนน
จำเป็นต้องมีน้อย (ประมาณร้อยละ 21-40)	ให้ 2 คะแนน
จำเป็นต้องมีปานกลาง (ประมาณร้อยละ 41-60)	ให้ 3 คะแนน
จำเป็นต้องมีมาก (ประมาณร้อยละ 61-80)	ให้ 4 คะแนน
จำเป็นต้องมีมากที่สุด (ประมาณร้อยละ 81-100)	ให้ 5 คะแนน

คำตอบเกี่ยวกับระดับสมรรถนะที่มีอยู่ สำหรับสมรรถนะในแต่ละหัวข้อ

ถ้าตอบ มีน้อยที่สุด (ประมาณร้อยละ 0-20)	ให้ 1 คะแนน
มีน้อย (ประมาณร้อยละ 21-40)	ให้ 2 คะแนน
มีปานกลาง (ประมาณร้อยละ 41-60)	ให้ 3 คะแนน
มีมาก (ประมาณร้อยละ 61-80)	ให้ 4 คะแนน
มีมากที่สุด (ประมาณร้อยละ 81-100)	ให้ 5 คะแนน

4. แบบทดสอบบุคลิกภาพ ได้แก่ แบบทดสอบบุคลิกภาพ NEO Five-Factor Inventory (NEO-FFI) ของ Costa and McCrae (1992) ฉบับภาษาไทย ซึ่งแปลโดย ชูชัย สมितिไกร (2542) ประกอบด้วยข้อความจำนวน 60 ข้อ เป็นข้อความเชิงบวก 33 ข้อ และข้อความเชิงลบ 27 ข้อ เพื่อทดสอบบุคลิกภาพ 5 ด้าน ๆ ละ 12 ข้อ ตามโมเดลบุคลิกภาพ 5 องค์ประกอบ ได้แก่

ข้อความเชิงบวก 8 ข้อ และ เชิงลบ 4 ข้อ เพื่อทดสอบบุคลิกภาพด้านความไม่มั่นคงทางอารมณ์ (N)

ข้อความเชิงบวก 8 ข้อ และเชิงลบ 4 ข้อ เพื่อทดสอบบุคลิกภาพด้านการเปิดเผยตนเอง (E)

ข้อความเชิงบวก 5 ข้อ และเชิงลบ 7 ข้อ เพื่อทดสอบบุคลิกภาพด้านการเปิดรับประสบการณ์ (O)

ข้อความเชิงบวก 4 ข้อ และเชิงลบ 8 ข้อ เพื่อทดสอบบุคลิกภาพด้านความเข้าใจผู้อื่น (A)

ข้อความเชิงบวก 8 ข้อ และเชิงลบ 4 ข้อ เพื่อทดสอบบุคลิกภาพด้านความรับผิดชอบ (C)

สำหรับคำตอบ ให้มาตราวัดแบบลิเคอร์ต์ 5 ระดับ โดยมีเกณฑ์การให้คะแนนสำหรับข้อความเชิงบวก ดังนี้

ถ้าตอบ ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	ให้ 0 คะแนน
ไม่เห็นด้วย	ให้ 1 คะแนน
ไม่แน่ใจ	ให้ 2 คะแนน
เห็นด้วย	ให้ 3 คะแนน
เห็นด้วยอย่างยิ่ง	ให้ 4 คะแนน

ส่วนข้อความเชิงลบ มีเกณฑ์การให้คะแนนในลักษณะตรงข้าม

การแปลผลคะแนน โดยนำผลรวมของคะแนนดิบสำหรับบุคลิกภาพแต่ละด้าน มาพล็อตใน NEO Five-Factor Inventory Profile Form S เพื่อแปลงคะแนนดิบเป็นคะแนน T แล้วแปลผลโดยใช้เกณฑ์ดังนี้

ผู้ที่ได้คะแนน T ≥ 66 แสดงว่า มีบุคลิกภาพด้านนั้นในระดับสูงมาก

ผู้ที่ได้คะแนน T อยู่ระหว่าง 56-65 แสดงว่า มีบุคลิกภาพด้านนั้นในระดับสูง

ผู้ที่ได้คะแนน T อยู่ระหว่าง 45-55 แสดงว่า มีบุคลิกภาพด้านนั้นในระดับปานกลาง

ผู้ที่ได้คะแนน T อยู่ระหว่าง 35-44 แสดงว่า มีบุคลิกภาพด้านนั้นในระดับต่ำ

ผู้ที่ได้คะแนน T ≤ 34 แสดงว่า มีบุคลิกภาพด้านนั้นในระดับต่ำมาก

ทั้งนี้ความหมายของการได้คะแนนสูง ปานกลาง และต่ำ ในแต่ละด้านของบุคลิกภาพนั้น Costa and McCrae (1992) ได้สร้างชุดสรุปความหมายไว้ (Your NEO Summary) เพื่อให้ผู้วิจัยใช้ในการแจ้งผลกลับให้แก่ผู้เข้ารับการทดสอบ

แบบทดสอบ NEO-FFI มีค่าความเที่ยง (α) ซึ่งประมาณค่าด้วยวิธีตรวจสอบความสอดคล้องภายใน (internal consistency) เท่ากับ .86, .77, .73, .68 และ .81 สำหรับบุคลิกภาพด้าน N, E, O, A และ C ตามลำดับ (Costa & McCrae, 1992) และเมื่อผู้วิจัยนำไปทดลองใช้กับเภสัชกรสำนักงานสาธารณสุขจังหวัด ในเขตภาคกลาง ภาคตะวันออก และภาคตะวันตก จำนวน 41 คน พบว่ามีค่าความเที่ยง (α) เท่ากับ .82, .67, .63, .71 และ .75 สำหรับบุคลิกภาพด้าน N, E, O, A และ C ตามลำดับ โดยมีค่าความเที่ยงสำหรับแบบทดสอบทั้งฉบับเท่ากับ .73 ทั้งนี้เมื่อนำไปเก็บข้อมูลจริงกับกลุ่มประชากร จำนวน 312 คน พบว่าแบบทดสอบนี้มีค่าความเที่ยง (α) เท่ากับ .83, .71, .61, .64 และ .79 สำหรับบุคลิกภาพด้าน N, E, O, A และ C ตามลำดับ โดยมีค่าความเที่ยงสำหรับแบบทดสอบทั้งฉบับเท่ากับ .69

5. แบบวัดความสำเร็จในการปฏิบัติงาน เป็นแบบประเมินตนเองของเภสัชกรที่เป็นพนักงานเจ้าหน้าที่ตามพระราชบัญญัติอาหาร พ.ศ. 2522 โดยเน้นการรับรู้เกี่ยวกับความสำเร็จในการปฏิบัติงานของตนเอง แบบวัดนี้ผู้วิจัยสร้างขึ้นโดยการทบทวนเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสร้างแบบวัดความสำเร็จในงานและในอาชีพของนักวิจัยหลายท่าน แล้วนำไปให้ผู้เชี่ยวชาญที่เป็นพนักงานเจ้าหน้าที่ตามพระราชบัญญัติอาหาร พ.ศ. 2522 ระดับจังหวัด 4 ท่าน ระดับอำเภอ 1 ท่าน และผู้เชี่ยวชาญในสาขาจิตวิทยาอุตสาหกรรมและองค์การ 1 ท่าน ตรวจสอบความตรงตามเนื้อหา หลังจากนั้นจึงนำไปทดลองใช้กับเภสัชกรสำนักงานสาธารณสุขจังหวัด ในเขตภาคกลาง ภาคตะวันออก และภาคตะวันตก จำนวน 41 คน พบว่าแบบวัดนี้มีค่าความเที่ยง (α) เท่ากับ .88 ทั้งนี้เมื่อนำไปเก็บข้อมูลจริงกับกลุ่มประชากร จำนวน 312 คน พบว่าแบบวัดมีค่าความเที่ยง (α) เท่ากับ .91

แบบวัดความสำเร็จในการปฏิบัติงาน ประกอบด้วยข้อความจำนวน 12 ข้อ เพื่อให้ผู้ตอบประเมินความสำเร็จของตนเอง มีลักษณะเป็นมาตราส่วนประเมินค่า 5 ระดับ มีเกณฑ์การให้คะแนนดังนี้

ตอบว่า ตนเองมีความสำเร็จในการทำงาน น้อยที่สุด	ให้	1	คะแนน
น้อย	ให้	2	คะแนน
ปานกลาง	ให้	3	คะแนน
มาก	ให้	4	คะแนน
มากที่สุด	ให้	5	คะแนน

การแปลผลคะแนน ผู้ที่ได้คะแนนสูงกว่าค่ามัธยฐานของคะแนนความสำเร็จในการปฏิบัติงาน หมายถึง ผู้ที่ประสบความสำเร็จสูงในการปฏิบัติงานเป็นพนักงานเจ้าหน้าที่ตามพระราชบัญญัติอาหาร พ.ศ. 2522 และผู้ที่ได้คะแนนต่ำกว่าหรือเท่ากับค่ามัธยฐาน หมายถึง ผู้ที่ประสบความสำเร็จต่ำในการปฏิบัติงานเป็นพนักงานเจ้าหน้าที่ตามพระราชบัญญัติอาหาร พ.ศ. 2522

วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

1. สร้างแบบสำรวจความคิดเห็น และนำไปสำรวจความคิดเห็นของพนักงานเจ้าหน้าที่ตามพระราชบัญญัติอาหาร พ.ศ. 2522 จำนวน 60 คน ประกอบด้วย

- พนักงานเจ้าหน้าที่ตามพระราชบัญญัติอาหาร พ.ศ. 2522 ในเขตภาคเหนือ จำนวน 30 คน ซึ่งเข้าประชุมระดับภาคเหนือเรื่อง การประชุมเครือข่ายงานคุ้มครองผู้บริโภคด้านสาธารณสุข ภาคเหนือ ครั้งที่ 3/2542 ระหว่างวันที่ 25-27 สิงหาคม 2542 ณ อิมพีเรียลภูเก็ต รีสอร์ท อำเภอเขาค้อ จังหวัดเพชรบูรณ์

- พนักงานเจ้าหน้าที่ตามพระราชบัญญัติอาหาร พ.ศ. 2522 ทั่วประเทศ จำนวน 30 คน ซึ่งเข้ารับการอบรมระดับประเทศเรื่อง การปรับเปลี่ยนระบบงานคุ้มครองผู้บริโภคด้านอาหาร ระหว่างวันที่ 26-27 สิงหาคม 2542 ณ โรงแรม ที.เค. พาเลซ กรุงเทพฯ

2. เข้าร่วมประชุมเครือข่ายงานคุ้มครองผู้บริโภคด้านสาธารณสุข ภาคเหนือ ครั้งที่ 1/2543 ระหว่างวันที่ 2-3 ธันวาคม 2542 ณ โรงแรมโกลเด้นปายรีสอร์ท อำเภอเมือง จังหวัดแม่ฮ่องสอน เพื่อชี้แจงอย่างไม่เป็นทางการ เกี่ยวกับโครงงานวิจัย ให้แก่เภสัชกรผู้แทนภาคเหนือ ผู้แทนเขต 8 เขต 9 และเขต 10 งานคุ้มครองผู้บริโภคด้านสาธารณสุข และหัวหน้ากลุ่มงานคุ้มครองผู้บริโภคและเภสัชสาธารณสุข สำนักงานสาธารณสุขจังหวัด ในเขตภาคเหนือ

3. สร้างแบบสอบถาม และนำไปทดสอบก่อนการใช้จริง โดยส่งแบบสอบถามซึ่งได้จำหน่ายและติดแสตมป์เรียบร้อยแล้ว ไปยังเภสัชกรสำนักงานสาธารณสุขจังหวัด ในเขตภาคกลาง ภาค

ตะวันออก และภาคตะวันตก ทางไปรษณีย์ และกำหนดเวลาให้ผู้ตอบส่งแบบสอบถามคืนผู้วิจัยทางไปรษณีย์ภายใน 2 สัปดาห์

4. ประสานงานกับกลุ่มงานคุ้มครองผู้บริโภคและเภสัชสาธารณสุข สำนักงานสาธารณสุขจังหวัด 17 จังหวัด ในเขตภาคเหนือ ทางโทรศัพท์ เพื่อสำรวจจำนวนและรวบรวมรายชื่อเภสัชกรที่เป็นพนักงานเจ้าหน้าที่ตามพระราชบัญญัติอาหาร พ.ศ. 2522 ที่เป็นปัจจุบัน

5. ส่งแบบสอบถามซึ่งได้จำหน่ายและติดแสตมป์เรียบร้อยแล้ว พร้อมทั้งหนังสือชี้แจงวัตถุประสงค์การวิจัยจากภาควิชาจิตวิทยา มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ และจากผู้วิจัย ไปยังกลุ่มประชากร ทางไปรษณีย์ โดยกำหนดเวลาให้ผู้ตอบส่งแบบสอบถามคืนผู้วิจัยทางไปรษณีย์ภายใน 2 สัปดาห์

6. เมื่อครบกำหนดการส่งแบบสอบถามคืนแล้ว ผู้วิจัยประสานงานกับเภสัชกรกลุ่มงานคุ้มครองผู้บริโภคและเภสัชสาธารณสุข สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดบางจังหวัด ในเขตภาคเหนือ ทางโทรศัพท์ เพื่อขอความร่วมมือในการกระตุ้นให้ผู้ที่ยังไม่ได้ตอบแบบสอบถามรีบดำเนินการ

7. รวบรวมแบบสอบถาม และดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลต่อไป

วิธีการทางสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป SPSS for Windows สถิติที่ใช้ได้แก่

1. สถิติเชิงพรรณนา (descriptive statistics) หาค่าความถี่ (frequency) ร้อยละ (percentage) ค่าเฉลี่ย (mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (standard deviation) เพื่อบรรยายลักษณะทั่วไปของกลุ่มประชากร รวมทั้งอธิบายข้อมูลของแต่ละตัวแปร และหาค่ามัธยฐาน (median) เพื่อแบ่งประเภทของตัวแปรอิสระ

2. สถิติเชิงอนุมาน (inferential statistics) ทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของตัวแปรตามด้วย t-test เพื่อทดสอบสมมติฐานทุกข้อ และวิเคราะห์ความแปรปรวนพหุคูณ (MANOVA) เพื่อทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของคะแนนความคิดเห็นเกี่ยวกับสมรรถนะ เป็นรายข้อ ระหว่างเภสัชกรกลุ่มที่ประสบความสำเร็จสูงและต่ำในการปฏิบัติงานเป็นพนักงานเจ้าหน้าที่ตามพระราชบัญญัติอาหาร พ.ศ. 2522